ПАМ'ЯТАЙМО МИНУЛЕ -
200-річчя
НЕЗАЛЕЖНОСТИ ЗСА
100-річчя
АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ
— БУДУЙМО МАЙБУТНЄ

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXIII. Ч. 65. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. СЕРЕДА, 7-го КВІТНЯ 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. WEDNESDAY, APRIL 7, 1976 No. 65. VOL. LXXXIII

Українці Ню Йорку запланували широку програму святкувань 200-річчя ЗСА і 100-річчя Українського Поселення

Під час відвідин у „Свободі". У першому ряді адв. Іван О. Флис і Галина Сміндак, за ними редактори Ігор Длябога і Зенон Снилик.

Ню Йорк, Н. Й. — Українська громада Ню Йорку відмітить 200-річчя Американської Незалежности і 100-річчя українського поселення в ЗСА трьома величавими імпрезами та участю в ряді інших, що їх влаштовує ця велика метрополія в рамках цьогорічних святкувань, повідомив місцевий Комітет для відзначення 200-річчя Американської Незалежности і 100-річчя українського поселення в ЗСА, що його очолює адв. Іван О. Флис.

Адв. І. Флис, який відвідав редакцію „Свободи" в понеділок, 5-го квітня, в товаристві Галини Сміндак, голови комісії публічних зв'язків при цьому Комітеті, поінформував редакторів про вже заплановані імпрези на 1976-ий рік та про поступове здійснювання плянів, як і на мічену збірку фондів на влаштування імпрез, першою з з яких буде триденний ярмарок в серці української дільниці Мангеттену в днях 14-16 травня. Ярмарок, який включатиме мистецькі виставки, покази ноші, виступи мистецьких груп, продаж українського печива і страв, тощо, відбудеться на 7-ій вулиці поміж 2-ою і 3-ою Евенями. В п'ятницю, 14-го травня ярмарок буде відчинений від 3-ої до 10-ої години, а в суботу і неділю від 12-ої до 10-ої години увечорі. Рівнож заплановані концерти на суботу і неділю в Українському Музичному Інституті і в авдиторії школи св. Юра. Столи (75 дол. за три дні) і будки (200 дол. за три дні) на виставки можна замовляти в комітеті до 15-го квітня, телефонуючи на (212) 254-2260.

На неділю, 17-го жовтня, комітет запланував українську параду по 5-ій евеню із заключною програмою в Браєнт парку біля головної міської бібліотеки Ню Йорку. Всі подробиці у зв'язку з цією імпрезою будуть своєчасно проголошені.

Великий концерт української музики і танку запланований на неділю, 21-го листопада, в міському Центрі музики і драми. Точна програма цієї імпрези ще не узгіднена ,але комітет плянує включити в цю імпрези кращі українські мистецькі сили. Комітет передбачує загальний бюджет на суму 45 тисяч дол. на влаштування цих імпрез.

Крім цих трьох головних

(Закінчення на стор. 3-ій)

Українці Джерзі Сити дводенним фестивалем відзначили 200-річчя і 100-річчя

Джерзі Сити. — Минулої суботи і неділі, 3 і 4-го квітня, тут в приміщеннях Народного Дому відбувся дводенний фестиваль української культури і мистецтва для відзначення 200-річчя Американської Незалежности та 100-річчя Українського поселення в Америці. Фестиваль, що його влаштував місцевий Український Комітет 200-річчя і 100-річчя, очолюваний молодим адвокатом Челяком, включив концертові виступи, балет і народні танки, показ історичної ноші та мистецькі виставки. Приміщення Народного Дому в цих двох днях були заповнені зацікавленою українською і американською публікою, включно з міськими та повітовими достойниками, що мало відповідний відгомін в місцевій американській пресі, включно із передрукованою з місцевого „Джерзі Джорнал" фотознимкою, на якій культурний референт Комітету Меланія Мілянович знайомить заступника голови Володимира Білика (зліва) та голову Комітету адв. Роберта Челяка з експонатами мистецької виставки під час фестивалю.

ДЖЕЙМС КАЛЛАҐАН — НОВИЙ ПРЕМ'ЄР БРИТАНІЇ

Джеймс Каллаґан

Лондон, Англія. — Джеймс Каллаґан, який досі був міністром закордонних справ в уряді Вілсона, був в понеділок, 5-го квітня ц.р. обраний на нового прем'єра британського уряду. Каллаґан, який одержав в голосуванні 176 голосів, звернувся таки того самого дня до обидвох фракцій поділеної Робітничої партії з закликом об'єднано виступити і зробити все можливе, щоб рятувати загрожену британську економіку і престиж країни. Вибором Каллаґана закінчилася партійна боротьба за місце прем'єра, яка почалася 16-го березня ц.р., коли то дотеперішній прем'єр-міністер Геролд Вілсон заповів свою резиґнацію з цього становища і становища лідера Робітничої партії Великобританії. Безпосередньо перед голосуванням, прем'єр Вілсон зложив на руки королеви Елізавети II формальну резиґнацію і попросив для себе і своєї партії поради. Ці звичаї в Англії тривають від часу, коли вона перейшла на парляментарну систему правління. Після Вілсона королева прийняла на спеціяльній авдієнції нового прем'єр-міністра Джеймса Каллаґана, який знову ж попросив королеву дозволу зформувати новий уряд під його проводом. Покищо не заповідають великих змін в кабінеті Каллаґана. Міністерство закордонних справ правдоподібно перебере Рой Дженкінс, дотеперішній секретар внутрішніх справ і раніше згадуваний, як можливий кандидат на прем'єра. Дженкінс — відома особистість в Англії і шанований дипломат в Европі і ЗСА. На своїх постах залишаються також інші міністри, а між ними відомий економіст і фінансовий спеціяліст, тепер міністер скарбу Гілей. Сподівання консерватистів на вибори покищо не здійснились, бо Каллаґан заповів, що „ми можемо повести справи без виборів і маємо на це всі дані".

Східня Економічна Асоціяція і НТШ-А влаштовують наукову сесію про економіку України

Блюмсбурґ, Па. — Східня Економічна Асоціяція і Наукове Товариство ім. Шевченка в ЗСА спільно влаштовують наукову сесію на тему „Економіка України в 1970-х роках" в рамках Річної Конвенції Східньої Економічної Асоціяції, яка відбудеться тут в днях 15-17 квітня 1976 р. в Блюмсбурґському стейтовому коледжі.

В четвер, 15 квітня, о год. 4:15 по полудні шість професорів-економістів виступлять з науковими доповідями на сесії „Економіка України в 1970-х роках": проф. З. Лев Мельник (Синсінатський університет) — „Капіталотворення в Україні після II світової війни", мгр Валентин Забіяка (Департамент Торгівлі ЗСА) — „Сільсько-господарський розвиток в Україні", і проф. С. Біллон (Делеварський університет) — „Організаційні форми і виконання промисловости України".

Дискутантами доповідей будуть: проф. Микола Ю. Богатюк (Ле Мой Коледж), проф. Лесі Дінес (Канадський університет) та проф. О. Зінам (Синсінатський університет).

Організатором та предсідником сесії „Економіка України в 1970-х роках" є проф. Микола Ю. Богатюк, професор економіки в Ле Мойн Коледжі, Сиракюзи, Н.Й. та містоголова Наукового Товариства ім. Шевченка в ЗСА.

Студенти Темпл університету бажають українських студій

Філядельфія, Па. — Український Студентський Клюб при університеті Темпл вніс писане прохання до департаменту німецьких і слов'янських наук започаткувати курс української літератури в цьому великому стейтовому університеті, який під цю пору нараховує понад 200 студентів українського походження.

Хоча затруднена в цьому департаменті проф. Елеонора Адамс є вповні кваліфікована бути лектором такого курсу української літератури і виявила охоту провадити виклади, департамент оспорює доцільність такого курву, бо це буцім то зменшило б число студентів в інших курсах. Члени Українського студентського клюбу, при допомозі академічного дорадника проф. д-ра Володимира Бандери, продовжують заходи для встановлення курсу в надії, що пов'язані з тим труднощі вдасться перебороти.

Комісія УККА для розгляду українського життя в ЗСА заповідає нараду

Ню Йорк. — Комісія УККА для розгляду українського зорганізованого життя в ЗСА, головою якої є д-р Антін Жуковський, відбуде тут в суботу, 10-го квітня ц.р. в Українському Інституті Америки, 2 Схід 79 вулиця, другу громадську нараду-форум на тему: „Проблеми українського життя в ЗСА", на якій будуть розглядатися справи: „Роля господарсько-економічного чинника в житті і розвитку української спільноти в ЗСА", проблеми української науки і культури, преси, шкільництва, виховання української молоді, відношення молоді до УККА тощо. На першій сесії, яка розпічнеться о год. 10:30 рано і якою керуватиме інж. Дмитро Григорчук, доповіді виголосять: дир. Омелян Плешкевич і мгр Орест Питляр. На другій сесії (год. 12:30 по полудні), координатором якої буде проф. д-р Петро Стерчо, доповідатимуть: проф. д-р Василь Омельченко, д-р Роман Дражньовський, Марія Одежинська і мгр Андрій Чорнодольський. У цій черговій громадській нараді мають право брати участь всі українські організації та зацікавлені громадяни.

В ПЕКІНІ БУРХЛИВІ ДЕМОНСТРАЦІЇ, МІЛІЦІЯ РОЗГАНЯЄ НАТОВП

Пекін. — Бурхливі демонстрації, які розпочались тут в неділю, 4-го квітня ц. р., продовжуються і набирають на силі. Згідно з інформаціями пресових аґенцій, в демонстраціях бере участь біля 30.000 осіб, які по дорозі підпалюють зупинені на вулицях авта, вибивають шиби в склепах і нищать інші речі. Натовп демонстрантів, які правдоподібно піддержують поміркована політику, що її вів кол. прем'єр Джоу Ен-лай і виступають проти так званих „закостенілих радикалів", намагалися продістатися до урядових будинків, але в акцію вступила міліція, яка при допомозі палиць і слізного газу розігнала тих, які вже зуміли були прорватися до „Великої Залі", де приміщуються державні установи і Політбюро. Досі цей квартал в Пекіні був забороненою зоною і до нього можна було дістатися тільки за окремою перепусткою. Міліція завела порядок в тій частині міста, але демонстрації продовжуються помимо того, що проти демонстрантів виступила повністю управа міста Пекіну, а її посадник Ву Теґ, промовляючи через голосники до кількатисячної юрби, назвав демонстрантів ворохобниками, які піддержують політику капіталістичних найманців, скеровану проти предсідника Мао Тсе-тунґа і Комуністичної партії Китайської Народної Республіки.

Хоч демонстранти ніде не підносили політичних домагань і ніде не було чути прізвища колишнього заступника прем'єра Тенґ Гсіао-пінґа, який був великим прихильником політичної лінії Джоу Ен-лая, то все одно на Заході спекулюють, що демонстрації були зорганізовані ним і його прихильниками. Викликані до Пекіну військові частини і узброєні автоматичною зброєю міліціянти із сусідніх місцевостей, зайняли покищо стратегічні місця в місті, але досі вони оминали зудару з демонстрантами і не зближались до місць розрухів. Згідно з повідомленням китайської газети „Женьмінь Жібао", яка є органом Політбюра, Мао Тсе-тунґ жадатиме гострої перевірки і дослідження останніх розрухів в Пекіні і особи, замішані в організуванні цієї демонстрації, будуть притягнені до відповідальности та покарані.

В Москві продовжують турбувати американських дипломатів

Москва. — Кореспондент газети „Ню Йорк Таймс" Дейвід Шіплер інформує, що в Москві й далі турбують американських дипломатів і то вже не тільки при допомозі нічних телефонічних викликів, але також на вулицях, біля крамниць і театрів. У вівторок, 6-го квітня ц. р., біля театру ім. Чайковського 6 чи 7 молодих росіян перестріли радника американського посольства Реймонда Бенсона і, вхопивши його за блюзку, погрожували побиттям за переслідування совєтських дипломатів жидівськими демонстрантами в Ню Йорку. Росіяни мусіли слідити за Бенсоном, бо коли він в товаристві своєї дружини і кількох колеґ, запаркувавши авто, виходив на хідник, до нього підійшов чоловік і запитався: чи ви американець? Притакнувши, Бенсон в тому моменті побачив кількох інших мужчин, що підходили до їхнього авта, окруживши його з усіх сторін. Почалося поштуркування, але до фізичного биття не дійшло, хоч неприємно було слухати їхньої розмови — сказав пізніше кореспондентам Бенсон. Вони (росіяни) тільки відгрожувались і просили переказати ці погрози американському амбасадорові, що якщонебудь станеться совєтському дипломатові в Ню Йорку, то „щось станеться совєтському дипломатові". У минулому тижні подібним неприємності наражені були також інші американські дипломати з амбасади в Москві і консуляту в Ленінграді. Один з дипломатів, Джеймс Вілкінсон, розказував, — каже Шіплер, — що він, запаркувавши авто біля Московського університету, раптом почув, що на дах авта впала з високого поверху велика скляна пляшка, наповнена фарбою, яка не тільки пошкодила авто, але також самого дипломата. Росіяни також перехоплюють перед склепами для чужинців жінок американських дипломатів і погрожують їм побиттям.

Міністер освіти Альберти був гостем Культурного Центру в Торонті

Міністер Юлян Козак

Торонто. — Українська преса в Канаді поінформувала, що в суботу, 6-го березня ц.р. Український Культурний Центр в Торонті відвідав міністер освіти канадської провінції Альберта Юліян Козак, який разом із своєю дружиною Варварою взяв участь у бенкеті і виголосив там головну промову прекрасною українською мовою, хоч він і його батьки народилися в Едмонтоні у свідомій українській сім'ї. Батьки Юліяна також народились обидвоє в Альберті, а дідусь і бабуся походили з околиць Перемишля, а поселились у західній Канаді в 1900 року. Ю. Козак закінчив середню школу в Колеґії св. Йосифа в Йорктоні, а університет в Едмонтоні з науковим ступенем з філософії і права.

До Альбертійського парляменту Ю. Козак був перший раз обраний в 1971 р. і вдруге переобраний 1975 року. Тоді прем'єр Альберти найменував нашого земляка міністром освіти і це становище він займає до сьогодні, здобуваючи собі широке признання і пошану. Міністер Ю. Козак порушив на бенкеті Українського Культурного Центру одну з найважливіших проблем в Канаді, а саме потребу українського шкільництва.

Українці Торонта щиро вітали свого славного земляка і подарували йому на пам'ятку два томи англомовної Енциклопедії Українознавства.

ЛЕОНІД ПЛЮЩ ІНФОРМУЄ ТА З'ЯСОВУЄ СВОЇ ПОГЛЯДИ НА СОЦІЯЛІСТИЧНОМУ ФОРУМІ В НЮ ЙОРКУ

Леонід і Татьяна Плющі із сенатором Кристофором Даддом під час зустрічі у Вашінґтоні.

Ню Йорк (Микола Галів). Заходами Комітету оборони совєтських політичних в'язнів та при співучасті американської соціялістичної партії, жидівської партії Бунд та американських троцкістів, 3 квітня 1976 р. тут у Методистській церкві при 133 вест 4 вулиці, відбувся вечір в обороні політичних в'язнів в СССР, на якому головним промовцем був Леонід Плющ. На залі висіли такі лозунги: „Свобода для всіх політичних в'язнів Совєтського Союзу", „Свобода для Мороза і Буковського", „Незалежність для України".

Катя Задорецька в імені організаторів привітала присутніх і тому, що ще не було головного промовця, який кожної хвилини повинен прибути, запросила панелістів зайняти місця за президіяльним столом. Панелістами були: Е. П. Томсон, Г. Сендер, о. Д. Беріґан, Грейс Пейлі і Рейза Барагені. Рівночасно К. Задорецька попросила іранського політичного діяча д-ра Рейза Барагені до слова, який говорив про Іран. Він розказав в історичній перспективі, які процеси проходили в Ірані. Вказав чим був Іран у минулому, а чим є тепер, яким править шах. Його найближчими приятелями в час Другої світової війни були Гітлер й Муссоліні. Під сучасну пору в Ірані є багато політичних в'язнів, чоловіків й жінок. Сказав, як індустріялізувалась країна. Тисячі іранців тепер живе поза її межами, бо не бажають бути ув'язненими урядом. На жаль, сучасний іранський уряд є піддержуваний ЗСА. В деталях розказав, які тортури застосовується супроти політичних в'язнів в Ірані. Не всі в'язні проходять ту саму процедуру тортур. Все роблять, щоб в'язень говорив,, що їм потрібне. Навіть виривають зуби. Найбільш поширеним в тортурах є сексуальне насильство. Іран є багатонаціональною державою, в якій живуть перси, араби, турки, жиди. Всі терплять від перського переслідування. Барагені заступає для всіх національностей Ірану правно на самовизначення. Він також згадав переслідування в СССР, де переслідують турків, кримських татар й багато інших національностей. Згадав одну річку, в якій колись царат, а тепер большевики тортурами топлять людей і прочитав свій вірш, присвячений Мустафі Джемільову. Є на світі й інші країни, в яких також переслідують волелюбні народи як в СССР.

Катя Задорецька, яка керувала вечером, представила головного промовця Леоніда Плюща, якого привітали довготривалими оплесками та який міш ін. сказав:

Слово Леоніда Плюща

Дорогі пані і панове! Я маю щастя говорити сьогодні перед вами. Я не буду говорити про те, в чому ми згідні: про фашизм, про імперіялізм і т. д. Я хочу говорити про те, в чому є розбіжності поглядів. Я хочу звернутись до тих, що мріють про „рай на землі". Багато лівих думає, що в СССР є рай, або хоч краще, як в ЗСА. Дехто вважає, що світло іде зі Сходу. Світло не йде тепер ні звідки. Світло, це наша спільна задача, Сходу і Заходу. Наша цивілізація хвора, божевільна. Треба шукати ліків. СССР — тюрма народів, тюрма особи, брехлива поліційна, бюрократична експлуататорська система. Я жив тут в Америці один день у простого американського робітника. Я колись товаришував з двома радянськими академіками. То були багаті — на радянські маштаби — люди, але цей робітник живе краще за них. Я розумію, тут дуже погано, багато поганого. Зараз багато малих, пригнічених народів надіються на

(Закінчення на стор. 4-ій)

ЧЛЕНСЬКА КАМПАНІЯ УНСОЮЗУ

У членській кампанії УНСоюзу в 1976 році, метою якої є приєднати 5,000 нових членів, забезпечених на загальну суму 10,000,000 долярів, до Головної Канцелярії УНС наспіло в березні 211 аплікацій нових членів.

По дві і більше аплікацій нових членів надіслали такі секретарі, організатори і відділові урядовці:

І. Чопко (271) — 7, В. Квас (88) — 5, М. Фединишин (155) — 5, М. Гавриляк (162) — 5, В. Сачко (53) — 4, М. Турко (63) — 4, І. Бурній (64) — 4, П. Щерба (173) — 4, М. Кігічак (240) — 4, Р. Татарський (94) — 3, В. Кобіто (121) — 3, Я. Леськів (133) — 3, Р. Припхан (399) — 3, Б. Зорич (432) — 3, Олександра Дольницька (434) — 3, М. Перейма (448) — 3, Р. Кирлі (494) — 3. і по 2 члени приєднали такі організатори: Олена Словік (7), П. Шевчук (13), М. П. Отрок (14), М. Москаль (16), Я. Билень (17), Олена Олек (22), Квітка Стецюк (25), М. Хомин (32), Л. Блонарович (34), П. Головачук (42), В. Добчанський (54), В. Васильків (62, І. Ярчак (113), Гльорія Пащин (125), М. Смерека (132), Т. Бутрей (164), А. Слюсарчук (174), Л. Гардінк (206), Т. Кубарич (217), В. Гавдьо (221), С. Іваницький (276), М. Волошин (281), В. Оріховський (304), А. Кейбіда (322), М. Луців (339), Олександра Яворська (344), С. Глоговський (346), Ф. Петрик (362), Я. Бурій (402), Марія Сцібело (452), Текля Мороз (465) і Стефанія Кочій (472).

81 організаторів прислало по одному членові. Разом усіх членів у березні 1976 р. є 211.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Глядіть, хто говорить...

Фразою: „Глядіть, хто говорить..." — „Лук гу іс токінг" — окреслюється англійською мовою тих дволичників, які таврують інших за те, що вони самі чинять. Зразком такої єхидности може послужити величезна, на повних чотири шпальти, стаття якогось Володимира Лівенцева в київській „Літературній Україні" з 26-го березня ц. р. про „фальшивий голос української редакції „Радіо Канади" ", мовляв, „Кому служать такі передачі?"

Натарабанивши на вступі копицю відомих пропагандивних нісенітниць про „благородні цілі політики КПСС і совєтської держави відносно „нормалізації відносин країн з різним соціяльним ладом", про результати наради в „Хельсінках", ціла стаття скерована проти української редакції „Голосу Канади" взагалі, а її керівника, відомого нашого публіциста і журналіста Романа Рахманного, зокрема, за те, що їх спроможність, мовляв, „дедалі більше суперечить позитивним процесам на світовій арені в наші дні і несумісна з традиціями добрих відносин СССР і країни „кленового листка"..."

В чому ж полягає „несумісність" української редакції „Радіо Канади"? Газета пише: „Наслідуючи тон підбурювальних передач рупорів прихильників „холодної війни" — „Вільної Европи" і „Радіо Свобода", вона (українська редакція) часом слово в слово повторює їхні фальшиві стереотипи: домисли (!) про переслідування в СССР людей за переконання, про відсутність в Радянській країні свободи совісти тощо..."

Це одне головне обвинувачення. Чергове обвинувачення — це брак зрозуміння „такого глибокого і патріотичного почуття, як загально - національна гордість радянської людини, почуття, що увібрало в себе все найкраще, створене працею, відвагою, творчим генієм мільйонів радянських людей..." Або: „Люта злість на все радянське примушує зрадників по гадючому сичати на Радянську країну..." Або: „послухати передач станції, то виходить, ніби тим тільки і займаються українці Канади, що бойкотують українських радянських митців, копирсаються в запорохнявілих архівах Заходу, вишукуючи атрибути „спадщини" — пожовклі від часу контрреволюційні петлюрівські і оунівські видання, захоплюються клейнодами гетьмана - зрадника Мазепи, відзначають ювілеї недобитих вояків, які знеславили себе під чужими штандартами... В літературних передачах „інтереси станції, як правило, обмежуються лише іменами так званих дисидентів-літераторів", натомість „замовчується інтерес в Канаді до творчості сучасних українських літераторів і митців, для якої характерне активне втручання в суспільне життя, проникнення в духовий світ радянської людини — будівника комунізму, оспівування її героїчних буднів..."

І такого наплетено повних чотири шпальти, присвячуючи велику частину того еляборату згаданому вже керівникові української редакції д-рові Романові Рахманному, „завзятому, викінченому ненависникові усього радянського" та його, спрепарованій в ляборторії КГБ, біографії.

Цей черговий пашквіль на українську редакцію „Радіо Канади" та на її керівника, з відкликами на „Хельсінки" та „взаємокорисне відпруження" виразно прозраджує і головну мету тих підступних совєтських трюків в міжнародній політиці: не мавши сили чи інших кагебівських засобів для припинення голосу правди про дійсний стан в світі і совєтській тюрмі народів, домогтись того підступом та хитрощами, мовляв, західні засоби масової інформації не передають правди. Справді: глядіть, хто говорить!

Небезпечна колонізація

Недавно західні розвідки повідомили, що в районі Червоного моря та Перської затоки Совєтський Союз збільшив кількість своїх вояків та приспішив постачання різного роду зброї, включно з ракетами, а в таких країнах, як Сомалія, Південний Ємен і Омар тепер запримічено значне число кубинських вояків і „дорадників".

Ці вістки дуже тривожні, бо згаданий район, із стратегічного погляду, має важливе значення. Військові спеціялісти країн вільного світу вказують, що Совєтський Союз вже раніше в Сомалії розбудував три бази для своїх воєнних кораблів і літаків, щоб запевнити постачання пального і зброї для своєї фльоти на Індійському океані. Збільшення кількости совєтських вояків і совєтської зброї в самій Сомалії, як рівнож новозапримічена присутність совєтських і кубинських вояків в інших країнах того обширу, створюють ще більшу небезпеку для вільного світу. Вони вказують на те, що Москва старається здобути контролю над доступом до Перської затоки та над південною частиною Червоного моря, а разом і запевнити собі контролю над доступом до Суезького каналу зі сторони Індійського океану. Якщо б Совєтському Союзові пощастило встановити таку контролю, то на випадок конфлікту чи конфронтації з державами Північно - Атлантійського Союзу (НАТО), які з Близького Сходу одержують 60% їхнього запотребування на нафту, Москва могла б пошкодити оборонній спроможності Заходу. Крім того, совєтська бльокада Перської затоки, Червоного моря та Суезького каналу може дуже неґативно відбитися на торгівлі та взагалі на економіці країн вільного світу.

Совєтський Союз, за допомогою Куби, поширює свої впливи також і на західньому побережжі Африки, в Анґолі. Москва допомагала анґольським марксистам під час громадянської війни не з альтруїстичних мотивів, а щоб здобути для себе в тій країні військові бази, що до великої міри запевнило б Совєтському Союзові контролю над південною частиною Атлантійського океану. СССР вже тепер має летунські бази в Ґвінеї, яка також розположена на тому побережжі Африки.

Совєтський Союз, за висловом колишнього амбасадора ЗСА до Об'єднаних Націй Деніела Мойнігена, старається „колонізувати Африку" із заходу і сходу. Існує небезпека, що Москва плянує „колонізувати" той континент також із півночі, як це виходить із недавньої заяви єгипетського президента Анвара ель-Садата. Хоча Садат повідомив, що він анулював право для воєнної фльоти СССР користуватися єгипетськими портами, то перестеріг, що Москва може одержати таке право в сусідній Лівії та розбудувати там свої військові бази. Єгипетський президент також поінформував, що Совєтський Союз доставляє Лівії велику кількість всілякої зброї, але не для вжитку лівійської армії, а для досить „підозрілих цілей".

Уряд ЗСА та уряди інших членів НАТО здають собі справу із загрози для Африки та для цілого вільного світу від цієї „колонізаційної" політики Москви. Відрадним фактом є те, що кілька лідерів держав НАТО закликали до скоординованої протидії цим експансіоністичним плянам Совєтського Союзу.

Микола Бараболяк

„ФУТУРОЛОГІЯ" І ЇЇ СЕНС

В особистому житті кожна людина є своєрідним футурологом: враховує, куди правдоподібно піде розвиток подій і відповідно до того дає напрям своєму особистому життю. Це стосується професійного, соціяльного подружнього життя і подібних тому форм. Такий підхід до життя ґарантує звичайно успіх у житті. Молода людина, вибираючи таку чи іншу ділянку студій, має звичайно на увазі, як ті студії причиняться до її матеріяльного і морального самобуття. Це особиста „футурологія".

Не інакше і в політиці. Бажаєш успіху, мусиш теж простудіювати, куди прямує розвиток подій у світі, і що правдоподібно принесе політичний успіх в даних обставинах. Візія майбутнього конечна і в політиці, особливо ж міжнародній, йдеться тільки про те, щоб та візія спиралась не на побожних бажаннях і мріях, а хоч сяк-так на об'єктивних даних. Дослідник напрямних розвитку у м і ж народних стосунках мусить відв'язатись від стереотипів нині, зв'язаних із елементами часу і іноді обмеженого простору, і наче піднестись понад простір і час. Сказавши це більш образово, політик, що інтересується міжнародними питаннями, мусить навчитись обсервувати світ із перспективи космонавта. Натякаю на перспективу космонавта не припадково. Живемо в епоху, що приневолює нас мислити ґльобальними категоріями, як ґльобальним є нині засяг оцих „мирних" і смертоносних стратосферичних інструментів, що кружляють понад нашими головами. А вчені кажуть, що за чверть сторіччя і ми матимемо змогу сісти у таке „авточко" розміру Фольксваґена, що зможе нас повезти на прогулянку у піднебесні простори теж. Ця стратосферична мобільність не може не мати впливу на нашу дотеперішню статику політичного мислення у міжнародних питаннях і накидає людству такий відважний „стратосферичний", динамічний підхід до міжнародного майбутнього. Студії розвитку міжнародних подій у такому динамічно - ґльобальному аспекті стають імперативом нинішньої епохи.

Трудноші футурологічних студій

Завдання таких студій не легке. Є бо забагато неспівмірних факторів, що мусять бути взяті до уваги для встановлення правдоподібного розвитку і ходу подій міжнародного засягу. Наука не розвинула ще перфектних метод, щоб на вислідах футурології можна покладатись із цілою певністю. Але чи можна полягати нині з цілою певністю на медичних дослідах, коли нині спеціялісти кажуть тобі, що вживання такого то хемікалію є безпечне, а завтра, що він карсиномний. З таким застереженням можна теж сказати, що як медичні досліди, хоч не досконалі, хоронять наше життя, так і футурологічні досліди у міжнародній ділянці можуть без сумніву принести людству не меншу полегшу: забезпечити співіснування всіх народів в умовах пошанування людської гідности, національної самобутности та найважливіше — охоронити від пістряка воєн, а то і чуми атомової заглади.

Методологічні труднощі футурології в тому, що студії в тій ділянці спираються переважно на квантитативних факторах, на евалюації таких даних, як ґльобальні напруження і труднощі в світовій економіці та фінансах, які можна охопити цифрами, напр., проблеми з постачанням і розподілом паливної енергії, валютові флюктуації, проблеми балянсу імпортів і експортів, демографічні фактори, як перенаселення, національні аспірації підколоніяльних народів, спеціяльні умови, ріст валової продукції на особу і тим подібні дані. Ними можна „нагодувати" компютор, дістати його аналізу і робити на тій основі висновки. Недостача, непевність і трудність таких компюторизованих дослідів та аналіз міжнародних стосунків і проєкцій на майбутнє в тому, що тією методою не можна взяти до уваги таких чисто квалітативних і нормативних факторів, як ідеології, патріотизм, вірування, наполегливість і настирливість груп чи народів у здійснюванні їх завдань і задумів, та найголовніше передбачити реакції на події головних акторів міжнародного спілкування. Хоч, якщо йдеться про останній фактор, то і тут компютор може стати у пригоді. Нині ідуть дуже серйозні психологічні студії головних персонажів світової політичної гри, таких наприклад, як Брежнєва і других видних членів Політбюра, Кіссінджера, Форда, Ассада, Садата, Рабіна, Кастра і їм подібних і завдяки тим аналізом можна з великою дозою правдоподібности передбачити поведінку й акції тих акторів у питаннях міжнародних відносин. Кремль тому, наприклад, діє нині відважно, бо знає, що ходи американської адміністрації спаралізовані передвиборчими проблемами. Араби теж добре розуміють, що їм треба виждати до листопада, щоб могти надіятися на якийсь рішучий крок у питаннях Близького Сходу.

Роля футурології

Лідери світу є під постійним тиском проблем „нині", як ось президент Форд, щоб виграти вибори, щоб вони могли брати до уваги ґльобальні аспекти міжнародної політики. Те саме має вплив на акції Політбюра. Все ж футурологічні досліди мають велетенський вплив на формування тими політиками міжнародної політики дальшого засягу. Хвилево ці відповідальні за хід міжнародних подій лідери можуть ховати голову у пісок і вдоволятись успіхами дня, як ось Кремль — успіхами в Гельсінках чи Анґолі. Але на довшу мету ледве чи який державний провід, відповідальний за конфіґурацію міжнародних подій, може не взяти до уваги вислідів дослідів, які дає фахово проведена аналіза розвиткових тенденцій у світі. Маючи образ „завтра", спертий на солідній аналізі, ледве чи який актор зважиться їх зіґнорувати, навіть коли б ідеологічні чи подібні емоціональні фактори були тому на перешкоді.

Футурологія і ми

Для нав футурологія — це терра інкоґніта. Ми, очевидно, рахуємо на зміни у світі. Ми віримо, що вони будуть у нашу користь. Але на чому спираємо ці бажання? Які саме зміни грядуть? Що нам робити, щоб достосувати нашу „міжнародну політику" до того, що гряде?

Нас хвилює і злостить теперішня структура міжнародного світу, що виникла в результаті термонуклеарної епохи. На жаль, ми живемо вартостями перед-нуклеарного періоду, обурюємось на недостачу зрозуміння наших аспірацій, а головно іритуємося недостачею зрозуміння наших проблем у сильних цього світу, їх гіпокризією, коли вони деклямують про братерство і рівність усіх народів, а потурають насиллю і навіть ґеноцидові, але те і все.

Футурологи впевняють нас, а то й іноді переконююче, що в наслідок розвитку технології, комунікації, обмеження ресурсів виживлення людности, загрози винищення людського роду на випадок термо - нуклеарної конфронтації і багатьох інших факторів, які вони врахєвують, світ „завтра" мусить бути побудований на принципах гуманности, рівних прав для одиниці і народів, і повної свободи одиниці і народам. На їх думку лідери світу мають дилему: або ті, що спирають свою владу над одиницями і народами на терорі і страху, вирічуться того засобу панування, або світ піде шкереберть.

Думки ці дуже промовисті і це лише питання часу, коли ця правда досягне мозків лідерів світу. Нема сумніву, одначе, що це здійсниться, бо арґументи, які ставлять цю проблему у формі дилеми, є такі наглядні й переконливі, що зіґнорувати їх годі. Можна відкласти здійснення тих напрямних, але не знехтувати ними.

Для нас такі перспективи мають особливо будуюче значення, бо вказують шляхи до іншого кращого завтра, сперті на глибших арґументах і майже незаперечних аксіомах.

Моделі майбутнього ладу у світі

Футурологи працюють над і дискутують „моделі" майбутнього міжнародного ладу. Тих моделів у історії міжнародних стосунків небагато. Спираючись на знаних історії людства моделях міжнародного співжиття, почавши від часу династії у XII ст. перед Христом у Китаї, а кінчаючи на міжнародних конфіґураціях XIX ст. та передвоєнних, вони беруть до уваги можливість здійснення в нинішніх умовах таких „моделів":

1. Тиранія. Це форма „міжнародного" співжиття, коли б Гітлерові вдалось було оволодіти світом, або коли б Кремль мав успіх. Такий успіх вважають виключеним.

2. Дві суперпотуги. Це більш - менш продовження існуючого ладу. ЗСА і СССР грали б дальше панівну ролю в світі. Існування потуг середньої сили, як Німеччина, Японія, Китай та малих держав злагіднювала б і врівноважувала б супремацію надпотуг при усякій допомозі ОН і інших міждержавних установ і організацій, як теж міжнародних корпорацій, все ж світ мусів би жити у стані постійного напруження і загрози

(Закінчення на стор. 3-ій)

Іванна Савицька

ВІДЧИНЯЄМО ДВЕРІ

Зворот до фолкльору, до простих невишуканих форм, до прозорости вислову, до облегшення способу життя відбився широкою хвилею у всіх ділянках сучасного побуту, включаючи такі галузі, як меблі, посуд, столові застави, тканини, одяг, жіночі прикраси тощо. На місце оздобних канап і оксамитних фотелів — прийшов твід із щедрим додатком дерева, прийшла шкіра. Мідяний посуд, „камінні" й глиняні тарілки з'явились масово на столі, випихаючи своєю простотою тонюсіньку „королівську порцеляну". Правда, її ніхто не вибив, не викинув на смітник, проте поспіх в щоденному житті, вудсутність прислуги, „реєстрований" спосіб харчування роблять старі столові застави зайвими в житті, непрактичними. (В домах із прислугою і на прийняттях все ще з'являється добра колишня порцеляна).

Погляньмо на тканини. Парча, оксамит, ситець появляються уже рідко. Ринок завалений батіковими тканинами з Індії і Африки. Народи відсталих країн силою вульканічної ляви заливають мануфактурний ринок. У вітринах на полицях на людях домінує тепер полотно. Повертається льон, сирий шовк, тонка вовна.

Ткані вироби витискають фабричні. Простота вислову квітистого й геометричного орнаменту звернена радше до фолкльору. Щезають вишукані, видумані штучно взори, з'являються півні, пави, баранчики.

Торбинки з рафії заступають дешевий пластик, повертається шкіра, наборзі виправлена, головно із Марокко.

В жіночих прикрасах прийшла правдива революція. Золото, діяманти, дорогі камені лежать у сейфах. Їхнє місце займає дешевий метал, кераміка, дерево, зернятка овочів, шкіра, навіть звірячі зуби. Єдине срібло не пішло в забуття. Воно модне і гарне.

Упарі з такими переміна- ми з'явились масово нові творчі робітні. Молоді люди, покінчивши мистецьку освіту, не сидять сьогодні без діла, не байдикують, лише масово відкривають власні варстати праці. Між тими людьми, що їхнє творче шукання зупиняється на прикладному мистецтві, — є багато українських мистців. Хочеться вірити, що ті люди в своїх мистецьких шуканнях не зриватимуть ниток з українськими первнями, не цуратимуться історичних джерел, таких багатих орнаментикою і формою.

Коли під сучасну пору пляново і цілево обірвано доплив народного і прикладного мистецтва з України, яке часто появлялося здеформоване, хтось повинен перебрати хоч частинку зобов'язань на себе, щоб не дати занидіти таким ділянкам мистецтва, як вишивка, кераміка, дереворізьба, вироби з металу, писанка, килимарство, ткацтво. Всі оті вітки вияву української духовости повинні ще сильніше проявитися у нас у відповідь на обмеження в Україні.

Паралельно з підготовою до відкриття Музею СУА в Ню Йорку, йдуть підготування до відкриття крамнички прикладного мистецтва при Музеї. Там буде нагода збувати мистецькі вироби творчих українських рук. Відвідувачі Музею (свої і чужі) матимуть перегляд мистецьких цінностів минулого (Музей) і творчих осягів сучасного (крамничка), матимуть нагоду не тільки познайомитися з ними, але й закупити експонати для своїх домашніх колекцій.

Наш окремий апель до всіх наших вишивальниць, мистців у кераміці і різьбі, майстрів ткання і килимарства тримати тісний контакт із крамничкою.

У всіх справах, пов'язаних з перепродажею мистецьких експонатів, виконаних тут, чи на Україні, просимо звертатися на адресу: Ukrainian National Women's League of America, Inc., 108 Second Ave., New York, N. Y. 10003.

Для пожвавлення і скоординування наших плянів при Музеї СУА задумано відкрити робітню, в якій крім традиційної вишивки була б введена техніка килимового типу, „малювання голкою" (вишивання волічкою на юті). Експонати, виконані в робітні (подушки, килимки, серветки), йшли б на перепродаж до крамнички. Праця в робітні поступатиме під мистецьким керівництвом артистки-малярки Ольги Дядинюк.

Отож, відчиняємо широко двері для всіх творчих мистецьких талантів. При спільній співпраці досвідчених майстрів і при доплеві нових мистців з їхніми свіжими ідеями крамничка при Музеї СУА в Ню Йорку повнитиме в недалекому майбутньому важливу ролю.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ПОВІНЬ ВИСТАВОК

У „Свободі" маєже щодня читаємо про виставки. В Чікаґо виставки влаштовують переважно жіночі організації. Впадає в очі те, що шановні жінки занадто довільно вживають таких слів, як мистецька виставка, мистець, мисткиня (?), а картини дуже часто називають образами. (Якщо намальований заєць під кущем, чи букет троянд, то це ж не образи).

Ось ще одна така виставка „образів" і кераміки відбулася в Чікаґо 26-27-28-го березня 1976. Спонзорами її були 29 і 101 Відділи СУА і Т-во Українських Інженерів. Було пишне відкриття з програмою, було багато людей. Обличчя організаторів цвіли.

Все було добре, поки один із відвідувачів не висловив своє невдоволення з рівня виставки. Він сказав, що вже третя виставка підряд його розчарувала, бо він мистецтва тут не бачить. Навіть висловив сумнів, чи варто на такі виставки приходити.

Організатори стали його переконувати, що це не чемно так критикувати, що це робити можуть тільки фахівці, та що цей маляр за фахом інженер (!). А голова одного відділу рішучим голосом заявила: „Якщо Вам не подобається, то намалюйте краще. А ні, то мовчіть!" — Промовивши так, вона переможно подалася геть...

Добре, що жінки роблять виставки: це добра нагода зустрітися з „елітою" міста, також „можливість мистцям пробиватися у світ." Але не можна переборщувати. Відомо — жіноче серце добре, хоче всім допомогти. Та чи не варто було б спершу порадитися з кимсь, чи дана робота варта виставки. Якщо хтось має „гоббі" у вільний час малювати, то гаразд, але це ще не мусить бути мистецтво, не конче треба робити відразу виставку.

Також організатори виставок повинні знати права відвідувачів. Коли людина приходить на виставку, платить вступ, то вона не тільки може своє вдоволення (справжнє чи штучне) висловлювати вголос „ахканням" і сплеском долонь, а також, — як знайдеться сміливець, — то й невдоволення може висловити вголос.

Якщо ж організатори виставки вважають, що не чемно критикувати, і певні, що критик не має слушности, то не варто хвилюватися. Вистачить тільки усміхнутися... А вже ніяк не личить вдаватися до ще більшої нечемности і робити відвідувачам подібні заяви.

Дм. Грушецький

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

Іван Івахів

ОБОРІГ

I

Оборіг — це один із важливих пунктів на господарці, бо хоч і без підвалин й стін, а таки до будинків рахувався. Хоч непоказний, але таки важний. На зверхній вигляд так собі нічого: чотири стовпи, на них солом'яний дашок, так що його можна було підносити вище або спускати нижче, залежно від того, скільки сіна в ньому було.

Оборіг — це вам не копиця сіна, а друга хата, спальня, вітальня, клюб, пивниця, рай. От хоч би в неділю по полудні, по церкві, з'їли ви, як має бути, миску тепленького квасненького борщу з квасолею чи квасцем, салом чи сметаною й часничком, миску пиріжків із самим сиром і сметаною, запили це квасним молоком, змучились так, що аж чоло впріло, аж роса на носі стала, і ви вже не йдете, а бальоном сунете в сторону оборога. Коло колодязя вас ще скортіло напитись студеної води із дубового відра, й так запричащавшись поважно все до оборога зближаєтесь, а він тягне, притягає вас до себе, як рідненька мати, як не знати який там магнет, як не знати яка там сила тяжіння, так ніби й кличе вас, ходи, ходи до мене, рабе Божий, і аз упокою ви.

Ви вповні згідні з тим, бо де ж це не найкраще, як не в оборозі? Тихенько, спокійненько, нема мух, лише мир і тишина, лиш спи чоловіче, умертвляй своє грішне тіло й на-часок дай своїй душі волю, щоб вона, як пташка з клітки, могла полетіти в райдужнії світи. Відчепи свою уяву від струдженої, затурканої й спітнілої голови, дай їй волю хай хоч трохи раз під час твойого сну злетить на волю й дасть собі духа. Лежите, відпочиваєте, наладовуєте своє тіло новою свіжою енергією, бо ж тільки в оборозі свобода, мир і тишина. Ви наче на не знати якому там острові забуття, на не знати якому там побережжі й пляжі відпочиваєте на цілий реґулятор й це вам плявдує не абияк. Та так, коли маєте добру й непримушену волю.

А що тоді, коли ви силою обставин змушені сидіти вдома, бо може ви колись щось такого нагородили, що тепер ясного вока не маєте між людьми показатись, або нема в чім, чи може так змучені, що годі й крижей випростати, то тоді куди, як не в оборіг? Він вас прийме, пригорне в своє лоно, як ріднесенька мати. Хотів поспав, забив комаря, дав хропака, а хотів, то так собі полежав, як худоба.

То так колись, але відколи повстали читальні, кооперативи, молочарні, Січі, Соколи, Луги, то чоловік вже не лежав от так собі, як товарина, але культурно проводив в ньому свій час. Читав часопис чи книжку. А читати було, Богу дякувати, що, от хоч би товаряч у Народну Справу, гарні вірші в ній Івана Сорокатого, Наш Прапор, хлопський розум Громадський Голос, Неділю, Батьківщину, Український Голос, Рідну Школу, Рідну Мову, Сурму, Розбудову Нації, Бюлетень, а з книжок, календар Золотий Колос, Дніпро, видання Дешевої Бібліотеки, Пробоєм, Самоосвітника чи Життя Святих, якщо священик не побоявся тією книжкор вас згірешити. Та чи годен все те тут переказати, це так згруба ми тут згадали. Та ж тих часописів і книжок було тьма-тменна, хоч гать гати, і хоч народ бідний був, голий, босий і простоволосий, не мав чим заплатити ні обезпечення, ні податку, ділив сірник на четверо (а літру горілки нараз), не мав за що купити ні сірника ні солі, але книжку купував і її читав, й все до просвіти й культури горнувся.

Але й читати довго не доводилось, бо все то хтось кудись йшов, все вас не минув і до вас галасував. Зайшов до вас, поздоровив, як має бути, як належиться, сказав якесь добре, ласкаве слово, приліг коло вас й починав розмову, бесіду. Починав чемненько, марного слова вам не сказав. Говорилося про все й вся. Про погоду, де вперше косили, скільки поставили копиць, чи сіно було на дощі, чи сухе як перець й зелене як барвінок; про жнива, де вперше жали, скільки кіп поставили, чи тяжкі снопи були й чи добрий намолот буде; про сільські клопоти, податки, ціни, про те, що все що жидівське — дороге, а все що хлопське — таннє, про церковні, кооперативні справи, про фестин, виставу, сокільський здвиг, й обов'язково кінчалось про війну, світовою політикою, про те, хто виграє: Франко чи комуністи, про Гітлера, Муссоліні, Сталіна, Ридза Смиглого, Коновальця й про те, чи буде війна чи ні.

Та чи тільки про це була мова? Та де там! Говорилось про все й вся, на воловій шкірі б того не списав. То так було в неділю, свято, празник чи попразен.

Але й щоночі людина свої боки вилігувала. Не тільки там спала, але й розвагу, духовий відпочинок мала. Ідуть хлопці з вечерниць, з кооперативи, читальні, зі села, якщо оборіг був на Лісових, Ковалях, чи Рудьках, й вас не минають, знають, нюхом чують, що ви в оборозі, ну а де ж би інде? Залізуть в оборіг, не питаючи, чи можна, й починають балак, так як має бути. Від вогню, дощу, граду й війни почавши, а на світовій політиці скінчивши. Тут і філософія була в повному ході, бо йшла розмова пр те, як би так зробити, щоб всім було добре. Та й не тільки хлопці заходять, а от йде варта та й собі давай в оборіг. Слово по слові — й розмова як вогонь погасає, потахає, сплять всі, хроплять, що аж сіно рухається, муха не сідає. Блажен муж, що зайшов, заліз в оборіг, найшов пристановище, нічліг, спокій, рай.

(Продовження буде)

„ФУТУРОЛОГІЯ"...

(Закінчення зі стор. 2-ої).

нуклеарної війни. Така система, отже, довго не вдержалася б, бракувало б їй стабільности, конечної для забезпечення тривкого миру, спертого на справедливості, якого цей модель не є репрезентантом.

3. Пентагональний. Світ під контролею п'яти економічних і мілітарних потуг, що давали б більшу запоруку тривкости і рівноваги. Це світ, про якого долю рішали б — СССР, ЗСА, Европейська юнія, Китай і Японія. Не лопнув би такий світ під тиском суперечностей інтересів теж?

4. Найтривкішим і найбільш приємливим уважається у „футурологічній" літературі модель, спертий на світовому уряді. Держави залишились би незалежними організмами; не можна виелімінувати факту існування більших і сильніших та слабших націй. Що було б виелімінуване, це можливість сильніших панувати над слабшими народами. Над цим мали б нагляд не тільки світові збройні сили, але всякі міжнаціональні комісії і установи, в тому теж регіональні організації, що забезпечували б пошанування індивідуальних прав людини, як теж давали запоруку права на свобідне життя не тільки одиницям, але і народам. Щойно в такій системі, коли буде виелімінуваний страх — світ зможе зажити в мирі, ресурси вживатимуть на вижнвлення людей і запевнення добробуту, а не на винищування.

Читач певно усміхається іронічно, читаючи про такі „утопії". Ті що студіюють ходи міжнародної політики нинішнього дня і напрямні, куди гонить доля людство, кажуть, що або ця „утопія" стане дійсністю ,або дійсність перейде у не - дійсність.

Для нас висновок: ставати в ряди з тими, що борються за здійснення людських прав, з яких найголовнішим є свобода людини. Тієї свободи годі вибороти нині окремо для одного народу. Тому треба боротись за те право у громаді з усіми народами світу.

Коли б хто спитав мене, кого б я вибрав нашим лідером у такій боротьбі — я назвав би одне прізвище: Леонід Плющ. Його ідеї ще не ясно зартикульовані, але в головному він мабуть ту ідею репрезентує і віддзеркалює ідеї всього українського народу таким, як він нині є в Україні.

Відбулися Річні Загальні Збори УСВТ „Чорноморська Січ"

Нюарк, Н.Дж. (О. Твардовський). Дня 6-го березня ц.р. тут, у власному домі відбулися Звичайні Річні Загальні Збори УСВТ „Ч. Січ", в який взяло участь к. 50 членів і декілька гостей. Збори відкрив уступаючий голова М. Стебельський, який привітав присутніх та попросив вшанувати, хвилиною мовчанки, пам'ять померлих членів: д-ра В. Гука, І. Атаманця, мгра Я. Пиндуса, інж. Я. Потічного, Т. Вислоцького і інж. Гончаренка. Дальше ведення Зборами перебрала обрана Президія в складі: Л. Рудзінський — голова, д-р Є. Перейма — секретар.

Згідно з порядком дня відчитано протокол з попередніх Загальних Зборів, що його прийнято без більших змін. В дальшому ході нарад Збори доповнили і затвердили обрану Управою Номінаційну Комісію, прослухали звітів уступаючої Управи, Товариського суду і Контрольної комісії. Із звітів численних референтів і провідників ланок присутні упевнилися про широку спортову активність, успіхи і неудачі в окремих видах спорту, особливі успіхи в зрості членства Т-ва (35 дорослих і десятки молоді) видатні успіхи в переведенні власної Спортової Школи і ряд інших.

В порівнянні з попереднім роком, значно поправився стан у веденні господарського сектору, головно „бари", хоча в цій ділянці є ще можливості дальших улiпшень та осягів. В загальному мастковий стан Т-ва становить понад 90 тисяч долярів. Обороту в барі було 74,956.00 дол. Оборот в спортовій секції був 41,066.41 долярів. В дні 1 січня на конті спортової секції було 2,173.-26 дол. З розходів більші рубрики становили: Спортова Школа ок. 21,000.00 дол., 5 футбольних дружин к. 8,000 дол., чол. відбиванкові дружини 1,327.25, жіночі дружини 1,528.08 дол., гаківка 2,021.98 дол., лещатарська 170 дол. і менші суми інші ланки.

Після звітів відбулася широка і ділова дискусія, по закінченні якої, на пропозицію Контрольної комісії, Збори великою більшістю голосів, уділили усупаючій Управі абсолюторію. На пропозицію Номінаційної комісії переобрано з деякими доповненнями нових членів Управи на черговий діловий рік в такому складі: М. Стебельський — голова, О. Твардовський — І-й заст. і пресовий референт, інж. Д. Олійник — ІІ-й заст., О. Напора і Петрух — секретарі, мгр І. Хамуляк — фін. секр., Надія Бакун — фін. секр. спорт. секції, І. Ілемський — касир, П. Семенюк, І. Ориняк, і В. Ткач — імпрезові, Я. Турянський — реф. Коляди, П. Смук — репрезентант до Шейфер Ліги, Є. Чижович — реф. зовн. зв'язків. Футбольна ланка: А. Ситник, С. Нагорняк, Р. Бойко, І. Нагорняк, В. Рудзінський, І. Хамуляк, В. Маркусь, Б. Басняк, і М. Гординський. Відбиванкова ланка: проф. Т. Гунчак і І. Ольшанський — чол. секція, інж. А. Лапичак і Люба Лапичак — жін. секція. Б. Кучинський — теніс, В. Потежний — плавання, Ю. Храневич — наст. теніс, Д. Кулик — шахи, інж. Я. Ткач — лещатарство, В. Олійник — гаківка, інж. М. Яворський — бридж. Контрольна комісія: проф. Б. Стефанович, д-р С. Парубчак, О. Сигіда і А. Тимкевич. Товариський суд: З. Терлецький, О. Бойко і В. Клапіщак. Статутова комісія: д-р І. Карапінка, д-р Є. Перейма і Л. Лапичак. Перед закінченням цих ділових і успішно переведених Зборів, прийнято кілька важливих рішень в справах спортової активности та обрано Управу Спортової Школи.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

В окрузі Коговс, Трой і Вотервліт відновлено діяльність Відділу ООЛ

Коговз, Н. Й. (М. Мицьо). Заходами Крайової Управи ООЛ і при допомозі місцевих українців — лемків, в суботу 14 березня 1976 р., тут в залі Українського Горожанського Клюбу в Вотервліт, відбулися Загальні Збори, на яких, по довших нарадах і дискусії, обрано нову Управу Відділу, до якої увійшли слідуючі особи: Михайло Бережанський — голова, Василь Коцур — заступник, Іван Ротко — секретар, Іван Романишин — скарбник. Микола Філь — організаційний, Дмитро Хорват — суп. опіка, Іван Заребинський, Степан Карабин і Іван Демчар — члени Управи. До Контрольної Комісії увійшли: Аксентин Урбан — голова, Василь Кошикар, Михайло Філь, члени..

Крайову Управу ООЛ в ЗСА заступали: голова Мирон Мицьо і орг. Референт, Михайло Шашкевич. Зборами провадила Президія в складі: Іван Романишин — голова, Михайло Філь — секретар. Короткий звіт за діяльність Відділу в минулих роках здавали: голова Аксентин Урбан і секретар Іван Ротко.

По виборі нової Управи, розвинулась широка дискусія над пляном праці Відділу на будуче, його завдання супроти своєї прадідівської землі Лемківщини, в тому земляків на вигнані і тих, які повернулися у пустинні терени зелених Бескидів, як рівнож ролю Відділу в праці місцевих громад.

Збори закінчено співом пісні „Не пора".

Українці Ню Йорку...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

імпрез, комітет, який співпрацює тісно з міським комітетом Ню Йорку для відмічення 200-річчя Америки, інформує українську громаду метрополії про широкі можливості взяти участь у таких імпрезах як „Салют імігрантам", що становить ряд мистецьких виставок в Рокефеллер центрі, починаючи від 27-го травня до кінця літа; великий фестиваль етнічних груп Ню Йорку в Рокефеллер центрі в суботу, 3-го липня і в неділю, 4-го липня в дільниці долішнього Мангеттену від Міської ратуші до Беттері парку. Кожній з етнічних груп буде призначено місце на виставки, концерти, тощо.

Закликаючи до якнайбільшої участи великої громади Ню Йорку в усіх імпрезах, український комітет підкреслив конечність мобілізації людських і фінансових ресурсів, щоб українська громада стояла на належному їй передовому місці під час відмічування цих великих роковин. Адреса комітету: Ukrainian Bicentennial Committee of New York, 140 Second Ave., New York, N. Y. 10003; тел.: 254-2260.

СОЮЗОВЦІ!

ПРИДБАННЯ 400 ЧЛЕНІВ ЦЬОГО МІСЯЦЯ — ЦЕ МЕТА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ. ВКЛЮЧІТЬСЯ І ВИ У ЧЛЕНСЬКУ КАМПАНІЮ І ДОПОМОЖІТЬ ОСЯГНУТИ ЦЮ МЕТУ.

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. Д-р Віри Кос

складаємо суму 25.00 долярів на Гарвардський Центр Українських Студій — Леонід і Данута РОМАНОВСЬКІ

Fairborn, 3. 31 1976.

В пам'ять

бл. п. Д-ра **БОГДАНА ОЛЕСНИЦЬКОГО**

100.00 долярів на Гарвардський Центр

Зложили

Христина і Ярослав ВОЄВІДКИ

З глибоким смутком і жалем повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що дня 24-го березня 1976 р. відійшов у Вічність, після короткої, важкої недуги, на 58-му році життя в Куритибі, Бразилія

бл. п.

ЛЮДОМИР ПОСАЦЬКИЙ

Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і БРАТ.

ПОХОРОНЕНИЙ 26-го березня 1976 р. у місті Арапонгас, Бразилія.

Горем прибиті:

ЛУКІЯ ПОСАЦЬКА з дітьми — дружина
ДАРІЯ з ПОСАЦЬКИХ ПРИДАТКЕВИЧ — сестра з мужем ЯРОСЛАВОМ і дітьми, та дальша Родина в Канаді, Америці, Бразилії і в Україні.

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього 30-го листопада 1975 р. ненадійно перестало битись серце нашого Незабутнього і Найдорожчого ЧОЛОВІКА, БАТЬКА й ДІДУСЯ

сл. п. Професора Українського Католицького Університету ім. Климента Папи в Римі

д-ра МИХАЙЛА СОНЕВИЦЬКОГО

В тяжких хвилинах нашого безмежного горя дістали ми так багато сердечних і щирих висловів співчуття, що не було змоги всім окремо подякувати.

В першу чергу складаємо доземний поклін в подяці Його Блаженству Патріярхові Йосифові за сердечні слова співчуття для нашої родини і жаль з приводу великої втрати для української науки, а зокрема для Українського Католицького Університету.

Сердечна подяка від нас Преосвященному І. Прашкові, Єпископові Австралії за щиро-сердечні слова співчуття і дуже гарну характеристику як педагога, про свого Професора з Богословської Академії у Львові, де Ректором тоді був теперішній Блаженніший Патріярх Йосиф.

Апостольському Візитаторові українців в Европі Преосв. М. Марусинові, також колишньому студентові Богословії Академії у Львові за щирі і вдячні вислови про свого Професора.

О. д-рові В. Гавлічеві ЧСВВ, парохові церкви св. Юра в Ню Йорку, за провід в Панахидах, зворушливі прощальні слова в церкві і спогад на радіопрограмі про життєвий шлях свого Професора.

Колишньому студентові Богословської Академії у Львові о. крил. Л. Мудрому, кол. учням гімназії в Чорткові і Тернополі: о. дек. А. Борсі, о. С. Голикові ЧСВВ, а також о. І. Сембратові ЧСВВ за участь в Панахидах і відправу св. Літургії, а о. С. Шевчукові за провід Покійного в останню дорогу та незвичайно добре обдумане прощальне слово.

Окрему подяку складаємо Всечеснішим та Дорогим Отцям, що відправили Служби Божі за спокій душі св. п. д-ра М. Соневицького, а саме: о. крил. Л. Куссий — Лондон, Онтеріо, Канада, о. крил. В. Жолкевич — Торонто, Канада, о. крил. В. Андрушків — Коговс, Н. Й., о. крил. Л. Мудрий — Озон Парк, Н. Й., о. І. Прокопович — Детройт, о. дек. А. Борса — Джерзі Сіті, о. А. Назаревич — Вилимантик, о. С. Голик — ЧСВВ, о. крил. Я. Шуст Бріджпорт, о. І. Сембрат, ЧСВВ, о. митрат. І. Врублевський — Фріленд, Па.

Сердечну подяку складаємо нашим науковим установам НТШ і УВАН, яких дійсним членом був Покійний, та Українському Інститутові Америки і Дослідчому Центрові, що склали співчуття родині.

Безмежно вдячні президентові УВАН-у проф. д-рові О. Оглоблинові за щирі і дружні слова розради. Надовго заховається в нашій пам'яті оригінально зложене і зворушливо виголошене прощальне слово голови НТШ і ГР НТШ проф. д-ра Осипа Андрушкова від себе і наукового світу, що злагіднив наш біль і жаль.

Вдячність наша проф. Р. Чубатому за прощальні слова в імени вчителів всіх гімназій, в яких учив Покійний. Наша подяка інж. Б. Ракові голові хору „Думка", якого диригентом був син Покійного — Ігор. Зворушливою була повна пошани і любови промова мгр. Романа Ільницького про свого Професора тернопільської гімназії.

Над відкритою могилою прощав Покійного проф. д-р Василь Лев від Філологічної секції НТШ; Комісій: мовознавчої, регіональних дослідів і публікацій; Богословської Академії, Українського Католицького Університету в Римі (як члена Богословського Товариства і Комісії Літургічних перекладів), в яких працював св. п. проф. д-р Михайло Соневицький.

На тризні-поминках земляк і учень гімназії „Рідної Школи" в Чорткові д-р Степан Ворох сказав надхнене слово про Покійного від Управи Ділового Комітету „Історично-мемуарного Збірника Чортківської Округи", де св. п. Професор був духовим дорадником і опікуном. Крім того він підкреслив, що Покійний увійде в історію української науки як перший науковець, що написав монументальну працю „Історію грецької літератури" українською мовою. Д-р С. Ворох прощав Покійного не тільки як шляхетну людину але й великого українського науковця, що вийшов з чортківської землі.

На поминках, кол. учень чортківської гімназії інж. В. Стефанович, схарактеризував пок. Професора як людину голубиного серця, що був приятелем молоді і незрівняним педагогом-виховником.

Безприкладним і до сліз зворушливим жестом учителів школи св. Юра були хвилини, коли учні, товариші внуків Покійного, всіх трьох кляс приступили до св. Причастя. Такі хвилини ніколи не забуваються.

Наша велика подяка мгр. Л. Крушельницькому, кол. учневі Професора з Чорткова, за звеличання Панахиди співом хору „Думка".

В сороковий день при численно зібраних учасниках в церкві св. Юра о. д-р В. Гавліч з о. крил. Мудрим відправили поминальну Службу Божу, а о. крил. виголосив відповідне до хвилі слово.

З глибини душі сердечно дякуємо всім, що внесли датки на Служби Божі, прислали квіти, численним приятелям, що віддали останню пошану Покійникові в похоронному заведенню, всім, що взяли численну участь в похоронах і тризні і тим, від яких ми дістали сотні листів і телеграм.

Щира подяка радіостанції „Голос Америки" у Вашінгтоні, що подала вістку про смерть нашого Незабутнього Батька і Приятеля в Україну, на яку ми дістали багато листів з висловами співчуття.

Наша вдячність д-рові В. Палідворові, що занявся збіркою на Фонд „Церква в потребі", яка принесла коло 1,000. дол., про що було повідомлено в пресі.

Нехай всім Вам, тут і на Рідній Землі, що в сердечних словах хотіли облегшити наше безмірне горе, Господь милосердний нагородить своїми ласками.

Дружина — ОЛЬГА
Син — д-р ІГОР з дружиною НАТАЛІЄЮ і дітьми: АНДРІЄМ, МЕЛАСЕЮ і МАРКІЯНОМ
Син — мгр. РОСТИСЛАВ

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ у НЮ ЙОРКУ

П'ятниця, 9-го квітня 1976 р.

„РІЗНОМАНІТНИЙ ВЕЧІР"

Веруть участь:
МЕЛАНІЯ КУПЧИНСЬКА, учениця Мангетен Скул оф Мюзік — скрипка;
СОНЯ ШЕРЕГ і МАРТА ВІСКУП — учні УМІ, кляси проф. К. Чічки-Андрієнко — фортепіяно;
БОГДАН ВОРОДАЙКО — читає свої спомини і нариси.
Акомпаніямент:
проф. К. ЧІЧКА-АНДРІЄКО і АНІТА ГОРДОН

Початок — год. 7:30 вечора

Ювілейний Привіт

З НАГОДИ 50-ЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ та труду в Божому Винограднику, бувшого пароха укр. кат. церкви в місті Зборові в Україні, радника Митрополичої Консисторії в ЗСА

Всечеснішого Ювілята

о. РОМАНА ГАНАСА

Витають і бажають дорогому Ювілятові, багато Божих ласк, Многих літ та кріпкого здоров'я

Зборівський Комітет
та
бувші парафіяни з родинами

ОМУА

Об'єднання Мистців Українців в Америці запрошує Громадянство на

ВІДКРИТТЯ ВИСТАВКИ ОБРАЗІВ
ІРИНИ ЛИШМИН-МАСНОЇ

що відбудеться в неділю, 11-го квітня, о год. 1-ій по пол. у Галерії ОМУА, при 149 Друга Авеню у Ню Йорку.

Виставка потриває до 18-го квітня, включно, і буде відкрита в будні від год. 6-8 веч. та суботи і неділі від год. 1-8 веч.

Управа

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА МОГИЛУ моєму ТІТОЧНОМУ БРАТОВІ

бл. п.

ІВАНОВІ МУЩИНЦІ

СКЛАДАЮ 30.00 ДОЛЯРІВ НА ПРЕСФОНД „БОЙКІВЩИНИ".

РОДИНІ ПОКІЙНОГО СКЛАДАЄМО СПІВЧУТТЯ.

ЮРІЙ КОЄТІВ з РОДИНОЮ

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ВЕТЕРИНАРНИХ ЛІКАРІВ ЗСА і КАНАДИ

ділиться сумною вісткою із Членами і всією Українською Громадою, що 1-го квітня 1976 року в ранніх годинах в Кергонксоні, Н. Й. (Кондомініюм „Золота Осінь", біля Союзівки), на 74-му році життя, нагло відійшов у Вічність наш довголітній Член і Колега

бл. п. д-р вет. мед. і агрономії

РОМАН ЯЦІВ

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відбулися в суботу, 3-го квітня 1976 р. в Кергонксоні, Н. Й.

Вельмишановній Дружині та Родині Покійного висловлюємо глибоке співчуття та вислови правдивого жалю.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ГОЛОВНА УПРАВА ОУВЛ

У глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що в середу, 25-го лютого 1976 р., відійшла у Вічність у Пітсбурґу, по тяжкій недузі, прийнявши Найсвятіші Тайни, наша Найдорожча ДРУЖИНА, СТРИЙНА і ШВАҐРОВА

бл. п.

СТЕФАНІЯ з ТИМЧИНІВ ОЛІЙНИК

кол. учителька в Камянному, пов. Надвірна, Україна.

ПАРАСТАС був відслужений у п'ятницю, 27 лютого 1976 р., в год. 7-ій вечора, в похоронному заведенні Ґмітера при Карсон вул. в Пітсбурґу, Па.

ПОХОРОН відбувся в суботу, 28-го лютого 1976 р., в год. 8:30 рано, з того ж похоронного заведення до церкви св. Івана Хрестителя у Савт Сайд Пітсбурґ.

В понеділок, 1-го березня, Тлінні Останки були перевезені на Вічний Спочинок на цвинтар у Факс Чейсі.

Горем прибиті:

ВАСИЛЬ — чоловік
Інж. ЯРОСЛАВ ІЛЬБА — сестрінок з родиною в Україні
Інж. ІРИНА ЛЕВИЦЬКА — сестрінка з родиною в Україні
МИХАЙЛО ОЛІЙНИК — шваґер з дружиною МАРІЄЮ
ОЛЕНКА МАЗУР — племінниця з чоловіком ЛЕВКОМ і дітьми МАРУСЕЮ, МИХАСЕМ і ІРУСЕЮ
МИРОСЛАВ АВРИСОВСЬКИЙ — кузен

Комісія УККА для Розгляду Українського Життя в ЗСА

влаштовує

в суботу, 10-го квітня 1976 р.

в УКРАЇНСЬКОМУ ІНСТИТУТІ АМЕРИКИ

ч. 2 Схід 79-та вул. в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.

ДРУГУ ГРОМАДСЬКУ НАРАДУ — ФОРУМ

на тему

„Проблеми українського життя в ЗСА"

ПЕРША СЕСІЯ — Год. 10:30 перед пол. (точно)
„Роля господарсько-економічного чинника в житті і розвитку української спільноти в ЗСА" — Дир. ОМЕЛЯН ПЛЕШКЕВИЧ
„Українська преса — її роля і завдання" — Мгр ОРЕСТ ПИТЛЯР
Координатор Інж. ДМИТРО ГРИГОРЧУК

ДРУГА СЕСІЯ — Година 12:30 по пол.
„До проблем української науки і культури" — Проф. Д-р ВАСИЛЬ ОМЕЛЬЧЕНКО
„Українське шкільництво" — Д-р РОМАН ДРАЖНЬОВСЬКИЙ
„Проблеми виховання української молоді" — МАРІЯ ОДЕЖИНСЬКА
„Проблема молоді і роля УККА" — Мгр АНДРІЙ ЧОРНОДОЛЬСЬКИЙ
Координатор Проф. Д-р ПЕТРО СТЕРЧО

Запрошується до участи всі Українські Організації та Загал Громадянства.

За Комісію для Розгляду Українського Життя в ЗСА — Д-р АНТІН ЖУКОВСЬКИЙ, голова

МИСТЕЦЬКА РАДА КУК — ТОРОНТО
ТА МИСТЕЦЬКІ АНСАМБЛІ СУМ-у
„ПРОМЕТЕЙ", „ДІБРОВА" і „БАТУРИН"

Неділя, 11-го квітня 1976 року

о год. 7-ій вечора в залі
УКРАЇНСЬКОГО КУЛЬТУРНОГО ЦЕНТРУ
83-85 Christie Street, Toronto, Ontario, Canada

КОНЦЕРТ ВОКАЛЬНОЇ МУЗИКИ

Марта Кокольська-Мусійчук (СОПРАНО)

Володимир Тисовський (БАС)

Ігор Соневицький (ФОРТЕПІЯН)

В програмі арії, пісні та дуети українських композиторів.

ЛЕОНІД ПЛЮЩ ІНФОРМУЄ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

СССР, бо радянський уряд підтримує їх. Але треба дивитися правді ввічі. Царський уряд теж допомагав Україні, европейським слов'янам, кримським татарам, вірменам і народам Середньої Азії. Царат теж говорив про гуманізм. Вільні українські козаки підпали під гнітючий февдалізм і тільки могли мріяти про старі, добрі часи під владою польських панів. Християнські царські війська вирізували вільнолюбимий Кавказ. А тепер? Десятки малих народів були обвинувачені в зраді батьківщини і послані на Сибір і в Середню Азію. А придушення пролетарської революції Угорщини та Чехо-Словаччини, а потоки бруду, які вилили на Югославію, а дружба з гітлерівською Німеччиною, політична та економічна підтримка расистів! Я знав багато українських патріотів, які сидять тепер в тюрмах і божевільнях, і майже всі вони, крім дурних, відстоюють права євреїв, чілійців, негрів та інших пригноблених народів. Вони не засліплені ненавистю до росіян і не хочуть підтримки з боку антирадянських шовіністичних держав. Всі пригноблені народи повинні бачити це і не покладати надії на Радянський Союз. Вас обдурять, як як обдурили радянські народи, як обдурили чехо-словаків, поляків й інші народи. Я хочу навести приклад з радянського інтернаціоналізму. В Дніпропетровській психтюрмі находиться син іранського політичного еміґранта. Йому, синові комуніста, захотілося повернутися на батьківщину. На кордоні його схопили і запроторили до божевільні. Він божевільний, бо не хотів більше терпіти радянський рай. На жаль, я нічого не знав, що діється в Ірані, тільки тепер я почув про це. І справді, може він божевільний, бо втікав з одного раю до другого. Але що зробиш. Хто має вуха, хай слухає.

Ви, тобто багато хто з лівих, не бажаєте слухати свідків. Вам кричали замучені соціялісти меншовики та есери, ви їх не чули. Вам кричав Троцький, ви його не чули. Далі кричали замучені мільйони українців — ви їх не чули. Тепер кричимо ми, — рятуйте нашу цивілізацію від усіх бандитів, правих і лівих. Я прошу мене зрозуміти, я кажу не про всіх лівих. Я сам лівий. Я знаю чому ви не чуєте. У вас мітологічна свідомість. Ви поволі слів та ідей. Не хочете бачити жахливу правду про сучасний „рай на землі". Це один з парадоксів доби. Атеїсти створюють нову мітологію. У нас в Україні крім войовничого безбожництва, процвітає примітивна поганьз-перед віків, поклонення вождям та ідеям. Один офіційний поет написав на честь Сталіна поему. Це недавно. Відомо, що коли помер той герой усіх часів, себто Сталін, то так багато було рабів, які хотіли побачити того новітнього „бога" — сатану, що були розтоптані тисячі людей. І ось що пише комуністичний поет Смірнов: „І сотні душ розтоптаних, та ґраждан, травліє сплели йому вінок". (Це може не точно, але суть сказана).

Огидна релігія обожнювання Скитського царя, на честь якого забивали його родичів і рабів. Ми співаємо в Інтернаціоналі горді слова: „Ні Бог, ні цар, ні герой" і покланяємося новим „богам" героям. Народні маси повинні думати самостійно ,не покладаючись ні на вождів, ні на партію. Як приклад релігійної компартії, я наведу американську. Ця партія існує лише завдяки мракобісному фанатизмові. Коли радянські війська захопили Чехо-Словаччину то Ґасков святкував здушення словацької вільної революції. Коли судили Анджелу Дейвіс, то я був у тюрмі у набагато гірших умовах, і за провини набагато менші, як у неї. У моїх друзів не знаходили зброї. Мене карали тільки за слово. І ось вона, будучи звільнена, сказала, що чехо-словацьких комуністів переслідують вірно, по закону. Що це є? Мені говорили американські ліві, що Дейвіс чесна людина. Тим гірше. Жахливо бачити чесну людину, яка піддержує бандитів. У мене був випадок на слідстві. Я кажу слідчому — Анджелі Дейвіс дають каву. Слідчий КҐБіст відповів, — бо вона є прогресистка. Я не кажу, Ленінові давали молоко — відповідь була та сама.

Я був партійним пропаґандистом, нам офіційно говорили, що 25 відсотків американської компартії це аґенти Еф-Бі-Ай. Дивно, що так мало! На місці американського уряду я давав би цій партії величезні суми. Розповсюджував би їхню пресу. Кращої методи боротьби з комунізмом немає. Найбільше проти комуністичної революції зробив Сталін. Ґасков теж не погано дискредитує ліві ідеї.

Тепер я хочу дискутувати з товаришами троцькістами. Вони говорять, що СССР здеґенерована робітнича держава. Здеґенерована, то так, але чому робітнича? Характер держави то характер влади. Робітничий клас немає ні політичної, ні економічної, ні ідеологічної влади. Робітничий клас пригнічений, як і селянський, як і трудова інтеліґенція. Панує верхівка партії, — бюрократія. Соціялістична робітнича держава то відмираюча держава ,в якій поступово керівництво переходить до рук трудящих. СССР бюрократична держава — захоплює все більше влади. Все більше з ідеології, зникають ідеали соціялізму. Замість ідей — залишилися фрази.

З цієї помилки виходить друга. В СССР потрібна не тільки політична, але й соціяльна революція. Мало захопити владу в руки трудящих. Потрібно, — щоб плянування економікою було в руках трудящих. Потрібно самоуправління у колгоспах та заводах.

І третє — я боюся збройного повстання в СССР. Поперше, на сьогоднішній день немає революційної ситуації. Вона буде лише на випадок голоду чи війни. Голоду не буде і не морально мріяти про нього. Війна є реальна, але на випадок війни і переходу до війни громадянської, влада піде на будьщо, навіть на термоядерну війну проти свого народу. Імперіялістичні держави теж не будуть дивитись спокійно на це. Людство загине. Загине навіть ця гнила цивілізація, в якій ми живемо. Тому ми, більшість демократичного руху спору в СССР, за мирну революцію, чи еволюцію. Головним висновком, який ми робимо з історичних недолік нашої жовтневої революції, є такий — не всі засоби годяться для мети. Брудними руками, брудними засобами не можна будувати гуманістичне суспільство. Це наш досвід. Вивчайте!

І останнє. В Парижі 6 і 7 березня було запропоновано створити Міжнародний комітет боротьби проти репресій у всіх країнах. Цей комітет ставить своєю метою захищати політв'язнів у всіх країнах, незалежно від їх поглядів. Це гуманістична організація. Ми звертаємось до вас, а через вас до всієї прогресивної Америки, — підтримайте цей комітет.

Я хочу підкреслити значення щирих релігійних людей в боротьбі за людину. І будисти ,і юдаїсти і християни проголошують гуманістичні ідеї. Якщо вони щиро вірять в ці ідеї, то вони повинні включитися в боротьбу за людей без різниці національних, релігійних та політичних поглядів. Я не знаю магометанської релігії, але знайомий з кримськими татарами, наприклад з Мустафою Джемельовом. Якщо магометани не хочуть захищати безбожників, я про це не знаю. Безбожники переслідують християн і євреїв, то їх обов'язок захищати своїх одновірців — кримських татар.

На закінчення хотів повторити головне. Не вірте ніяким мітам. Не повіряйте свого мислення та свого сумління другим людям, якими геніями вони не були б.

Після промови Плюща керуюча вечером панна Задорецька попросила на керівника панелем Романа Купчинського. Завданням панелю було проаналізувати сучасну ситуацію в СССР, підкреслити солідарність з політичними в'язнями в СССР та перемогу, якою є поява Леоніда Плюща на волі у Західному світі. Р. Купчинський сказав, що коли в Москві відбувся Світовий конґрес миру, на який їздили з ЗСА, на цей Конґрес миру о. Д. Берiґан був написав відому петицію, яку завезла і роздавала в Москві Ґрейс Пейлі. Цей документ згодом був перекладений на російську мову і появився в самвидавних матеріялах. Власне тут на залі є автор цього перекладу. Павел Літвінов з автором цього документу. Присутні цю новинку прийняли оплесками. В дальшому Купчинський просив панелістів до слова.

Ґрейс Пейлі розказала про свою поїздку до Москви на згадуваний Світовий конґрес миру, що вона там робила і які мала труднощі. Хоч для неї було деяке ризико, але вона все мала на увазі, що за нею стоїть Америка. В той час вона зустрічалась з Сахаровим й іншими російськими дисидентами в Москві.

Англієць Е. Томсон в своїому виступі підкреслив, що роблено і що дальше робиться в обороні політичних в'язнів в СССР та в інших країнах, як Чіле. Він вказав на сучасну світову кризу. Вказав на панівні й керуючі держави. Довше зупинився над політикою Кіссінджера у відношенні до СССР та наголосив, що ЗСА є „дуже небезпечною потугою".

Редактор самвидату Г. Сендер у своєму виступі підкреслив, що тепер треба відзначити десятиріччя руху опору в Совєтському Союзі, який постав в роках 1965-66. Згадав масові арешти української інтеліґенції. Треба подумати, чим їм там можна допомогти. Відмітив, що вже чув, як Татьяна Плющ згадувала чотирьох жінок: Шабатуру, Караванську, Калинець і Строкату, які важко караються на засланні. Чому не звернутись до світового жіноцтва, щоби вони в тій справі також щось робили. Ще раз згадав Мороза і Буковського, відмітив незавидне становище кримських татар, а зокрема Мустафи Джемельова.

О. Д. Беріґан в короткому слові розказав епізод, як він зустрічався з офіційними совєтськими чинниками. Вони, мабуть, сподівались від мене чогось іншого. Коли я їм говорив імена ув'язнених людей в СССР то вони відповідали, що таких немає. Він знав, що це не правда.

Р. Барагейні висловив кілька думок у справі промови Плюща, де він згадав про іранського політичного діяча, який сидить у Дніпропетровській психушці. Він підкреслив, що совєти хоч добре знали, але ні одного разу ніде ні словом не згадали і не стали в обороні, коли в Ірані іранський уряд розстрілював і мордував переконаних комуністів, марксистів.

Ірина Комадоровська представила присутню на залі Татьяну Житнікову-Плющ, яка спричинилась до перемоги Плюща, себто до його звільнення.

Після цього присутні ставили питання до панелістів і Плюща.

На питання жінки відповідає Л. Плющ: Я хотів би відповісти спочатку на питання, яке поставила жінка, призвіща якої не знаю, про євреїв. Я весь час в Америці кричу про євреїв. Сьогодні я їх тільки один раз назвав. Це справді дуже жахливе те, що тепер робиться з євреями. Але я стільки кричав, що навіть мої компатріоти — українці ображалися, що я багато говорю про євреїв. Треба говорити про євреїв. Молдавани хочуть, щоби до Румунії прилучитись. Вірмени за свою самостійність борються. Те саме з Грузією робиться. В дуже страшному положені якути, чупчи, камчадали, ну там сотні народів і про всіх просто не можливо сказати, але треба.

Тепер в радянській державі все засекречене. Недавно мені розповіли, що навіть розміри ловецьких сіток є державною таємницею. В наших божевільнях є біля шістдесять політв'язнів. Мені тяжко сказати скільки з них здорових, бо я не є психіятром. Я про себе не можу цього сказати. Точно не відомо скільки спецпсихущок, але біля десяти. Треба припускати, що в цих психушках біля 600 психіятричних в'язнів. Але дуже багато є в звичайних божевільнях. Наприклад — робітник кричить — „далой Брежнєв" і за це попадає. Вибачаюсь, що я не говорю про природу суспільства, але видається, що це складне питання, що його не можна так просто взяти на дискусію. Ми повинні говорити про політв'язнів. Я згоден з тим, що справді для кращого обзнайомлення з політв'язнями треба знати природу Радянського Союзу, але для цього повинна бути друга дискусія — спеціяльно для цього. Може тепер треба лівим, бо якщо ліві зараз почнуть про сутність держави говорити, то вони тільки між собою пересваряться і забудуть про оборону політв'язнів. Можна тільки говорити, чим не є СССР: це не соціялізм, це не гуманізм, це не інтернаціоналізм і це не демократія.

На залі ще раз порушувано природу совєтської держави, ставились питання відносно Троцького, його писань й ідеології. Вказували на різні контрадикції в сучасній політиці ЗСА відносно СССР. Називали політику Кіссінджера. Ці й інші питання заставили виступити Татьяну Плющ, яка у короткому виступі сказала: Я не виступала на політичних зібраннях. Я не політик, я не марксист, але я закінчила Марксо-ленінський університет. Троцького я не читала, він у нас був заборонений. Я не можу судити й дискутувати про совєтську суспільність. Я хочу вам сказати, що таке зібрання, як тепер ми тут його маємо на цю тему, це антирадянська пропаґанда і за це саджують на дванадцять років. Правильно, таке зібрання вже називається організація. Це вже може бути „зрада батьківщини" і за це дають п'ятнадцять років і розстріл. Це приблизно натура суспільства. Тепер дещо до питання, що таке політичні в'язні. Я скажу просто випадок. Сьогодні мало говорили про євреїв. Скажу про нашого друга Александра Фельдмана. Він був активний член в боротьбі за виїзд євреїв до Ізраїля. Його засудили на п'ять років суворого режиму, як хулігана. Добре, що йому не причепили участи в демократичному русі, але вони не були в силі цього йому доказати. Я можу розказати про Леся Сергієнка, він засланий на дванадцять років. Йому пришили, що манускрипт праці Івана Дзюби „Інтернаціоналізм, чи русифікація", написаної з марксистських позицій, 39 сторін рукопису, на якому найшли помітки олівцем, які пришили Сергієнкові. Його також обвинувачували в тому, що він серед студентів росказував і висловлював свої думки про окупацію Чехо-Словаччини. Він тепер знаходиться у Володимирській тюрмі. В нього туберкульоз. Микола Плахотнюк, український лікар, сидить в божевільні в Дніпропетровську. Йому не могли доказати участи в приналежності до „Українського вістника", який подає відомості, що діється в СССР. Його зробили божевільним тому, бо він скаржився на КҐБістів за переслідування і побиття. Він тепер є божевілний. Завдяки нашим друзям в СССР і тут на Заході Леонід став вільним. Чи вийде Микола Плахотнюк з божевільної тюрми — невідомо. Такі наші політв'язні. Я не знаю природи совєтського суспільства, я знаю, що це страшне суспільство.

Після виступу Татьяни Плющ, з огляду на пізний час, закінчено вечір. Незалежно від цього Л. Плющ ще говорив з кореспондентами та своїми земляками. Перекладачем для Леоніда і Татьяни Плющів був Марко Царинник.

Микола Галів

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є будучність, в нашій громаді Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу і вільному світі нового свідомого члена!

---

†

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ЛЕНИК ЄВДОКІЯ, членка УНСоюзу Відділ ч. 470, померла 2-го жовтня 1975 р. на 69-му році життя. Покійна народилася в селі Гнильче, повіт Підгайці. Стала членкою УНСоюзу в 1946 році. Полишила в смутку мужа Івана, дочку Славцю, сина Романа, 3-ох внуків — Христина, Михайло і Маркіян, у Маямі Флоріда, двох братів Володимира і Михаська в Україні дві сестри Стефанія і Ольга в Україні. Похорон відбувся на цвинтарі Парк Лавн в Етобікок, Онт. Канада.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар Відділу

ЦЮНИК ЄВГЕН, член УНС Відділ ч. 498 Т-ва Дністер в Ванкувер Б. К., помер 6 липня 1975 р. на 67-му році життя. Покійний народився в місті Борщів, Україна. Став членом УНСоюзу в 1958 році. Полишив в смутку двох синів Якима і Євгена. Похорон відбувся 9 липня 1975 р. на цвинтарі Форест Лавн в Бурнабі, Б.С.

Вічна Йому Пам'ять!
Іван Карпінський, секр. Від.

БАБЕЦЬКИЙ МИКОЛА, член УНС Відділ ч. 361 Т-ва Дністер в м. Ню Йорк, помер 17 вересня 1975 р. на 71-му році життя. Покійний народився в Зах. Україні. Став членом УНСоюзу в 1956 році. Полишив в смутку жену Марію. Похорон відбувся на цвинтарі св. Карла.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

ЯНІВ БОГДАН, член УНСоюзу Відділ ч. 94 Т-ва ім. Маркіяна Шашкевича в Гемтремк, помер 22 вересня 1975 року на 52-му році життя. Покійний народився в с. Опака пов. Дрогобич, Україна. став членом УНС в 1951 році. Полишив в смутку дружину Розалію, дочку Ірину Камінф з дітьми і дальшу родину в Україні. Похорон відбувся 25 жовтня на цвинтарі Мт. Олівет в Детройті.

Вічна Йому Пам'ять!
Роман Томорський, секр. Від.

ШАРАН МАРІЯ, членка УНСоюзу Відд. ч. 106 Бр-ва св. Николая в Чікаґо Ілл., померла 16 січня 1976 р. на 92-му році життя. Покійна народилася в Зах. Україні. стала членом УНСоюзу в 1931 році. Полишила в смутку дочку Марію Гамрищак і дальшу родину в Америці і Україні. Похорон відбувся 19-го січня 1976 р. на цвинтарі св. Николая в Чікаґо, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!
Управа Відділу

ВЛАЩУК ВАСИЛЬ, бувший касієр УНС Відділу ч. 350 Т-ва св. Арх. Михаїла в Стемфорді, Конн., помер 3 лютого 1976 р. на 86-му році життя. Покійний народився в Сокалі, Україна. Став членом УНСоюзу в 1922 році. Полишив в смутку внука Данила і невістку Лілян. Похорон відбувся 6-го лютого на цвинтарі св. Иоана в Спрінґдале, Конн.

Вічна Йому Пам'ять!
Тома Фіпів, секр. Відд.

МОЛЬНАК ВАСИЛЬ, член УНСоюзу Відділ ч. 44 в Нортгамптон, помер 17 січня 1976 р. на 65-му році життя. Покійний народився в Саланка, Мадярщині. Став членом УНСоюзу в 1973 році. Полишив в смутку жену Анну Молнак, синів Иосифа і Іоана Молнак з дружиною і 4 правнуки
Похорон відбувся 21-го січня 1976 р. на Українському Православному цвинтарі в Нортгамптон, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

КРАВЧУК ГЛЬНИЦЬКА ЯВДОКІЯ, членка УНС Від. ч. 115 Т-ва ім. Тараса Шевченка в Кентон, Огайо, померла 21-го січня 1976 р. на 81-му році життя. Покійна народилася в Зах. Україні. Стала членкою УНСоюзу в 1935 році. Полишила в смутку дочку Марію і зятя Івана Демчишина. Покійна належала до Апостольства Молитви, де завжди ревно молилась. Похорон відбувся 24 січня 1976 р. на цвинтарі Калварі в Кантон, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!
Петро Бабич, секр. Відд.

ПІВТОРАЦЬКИЙ ВАСИЛЬ, член УНС Відділ ч. 344 Т-ва св. Николая в Бавнд Брук, Н. Дж., помер 15 лютого 1976 р. на 60-му році життя. Покійний народився в Україні. Став членом УНС в 1967 р. Полишив у смутку дружину Анну і 7 дітей. Похорон відбувся 19 лютого 1976 р. на цвинтарі св. Андрея в Бавнд Брук, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

МИХАЙЛО ШВЕД, член УНС Відділ ч. 200 Т-ва Вільна Україна в Озон Парку, помер 29-го січня 1976 р. на 80-му році життя. Покійний народився в селі Добра, пов. Сянок. Став членом УНСоюзу в 1915 р. Полишив у смутку дружину Гелену та синів: Иосифа його дружина Норма, Івана з дружиною Дороти, двох внуків і двох правнуків та близчу і дальшу родину в Україні. Похорон відбувся 3-го лютого 1976 р. на цвинтарі св. Марії в Філядельфії, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Іван Пригода, секр. Відд.

ЗАОЗІРНА МАРІЯ, членка УНС Відділ ч. 379 св. Юрія в Чікаґо, Ілл., померла 9-го лютого 1976 р. на 79-му році життя. Покійна народилася в Перемишлі, Україна. Стала членкою УНСоюзу в 1950 році. Полишила в смутку мужа Андрія Заозірного та багато товаришів і знайомих в Україні.. Похорон відбувся 12 лютого 1976 р. на цвинтарі Елмвуд Парк в Рівер Ґров, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!
Михайло Семків, секр. Від.

ЕРДЕНБЕРҐЕР ВОЛОДИМИР, член УНС Відділ ч. 222 Т-ва ім. „Сірого Лева" в Клівленді - Парма, Огайо, помер 16-го лютого 1976 р. на 67-му році життя. Покійний народився в Стрию, Зах. Україна. Став членом УНСоюзу в 1957 році. Полишив в смутку дружину Ярославу, дочку Ліду замужню Небеш, зятя Євгена Небеш, та внуків Богдана, Христю і Адріяна та близчу і дальшу родину в Україні та Польщі. Похорон відбувся 21 лютого 1976 р. на укр.-кат. цвинтарі церкви св. Андрея в Пармі, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
Ярослав Кришталович, секретар Відділу

ДЕМЧУК МИРОСЛАВ, Секретар і член УНС Відділ ч. 76 Т-ва св. Івана Хрестителя в Нюарку, помер 20-го лютого 1976 р. на 52-му році життя. Покійний народився в Отанин, пов. Радехів, Галичина. Став членом УНС в 1951 році. Полишив в смутку дружину Юлію та дочку Марію й близчу та дальшу родину в ЗСА і Україні. Похорон відбувся 24 лютого 1976 р. на цвинтарі св. Андрея в Бавнд Брук.

Вічна Йому Пам'ять!
Управа Відділу.

СОКОЛОВСЬКИЙ ІВАН, член УНС Відділ ч. 478 Т-ва Молода Україна в Торонто, Канада, помер 18 січня 1976 р. на 56-му році життя. Покійний народився в Україні. Став членом УНСоюзу в 1955 році Полишив в смутку дружину Анну, синів Левка і Стефана та дочку Марусю. Похорон відбувся 21-го січня 1976 р. на цвинтарі Парклови в Торонто, Канада.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

КЕМПА АННА, членка УНС Відділ ч. 3 Т-ва Запорожська Січ в Елізабет, Н. Дж., померла 29 січня 1976 р. на 80-му році життя. Покійна народилася в Україні. Стала членкою УНСоюзу в 1931 році. Полишила в смутку мужа, синів, дочок і внуків.

Вічна Їй Пам'ять!
М. Сухарський, секр. Відд.

ВІНЦЕНТІЙ МАРІЯ, членка УНС Відділ ч. 283 Т-ва Запорожська Січ в Аубурн, Н. Й., померла 12 грудня 1975 р. на 77-му році життя. Покійна народилася в селі Дубаневичі, пов. Рудки, Зах. Україна. Стала членкою УНСоюзу в 1925 році. Полишила в смутку дочок Марію і Ольгу, сина Иосифа та близчу і дальшу родину в Америці і на Україні.

Вічна Їй Пам'ять!
Григорій Гаврищків, секретар Відділу

ДАЧКЕВИЧ ИОСИФ, заступник касира Відділу ч. 350 Т-ва св. Арх. Михаїла в Стемфорді, Конн., помер 10 лютого 1976 р. на 67-му році життя. Покійний народився в Яричові Новім, Україна. Став членом УНС в 1965 р. Полишив в смутку брата Михайла, братову Ліну та братанка д-ра Романа з дружиною Джен. Похорон відбувся 13 лютого 1976 р. на цвинтарі Св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Тома Фіпів, секр.

МЕНЧАК МИХАЙЛО, член УНС Відділ ч. 375 Т-ва ім. Д. Вітовського в Філядельфії, Па., помер 12-го лютого 1976 р. на 82-му році життя. Покійний народився в селі Солець, пов. Дрогобич. Став членом УНСоюзу в 1953 році. Полишив в смутку дружину Осипу. Похорон відбувся 14 лютого 1976 р. на цвинтарі св. Анни в Дженкінтавні, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
П. Тарнавський, секр.

ПОНЕДІЛОК МИКОЛА, член УНС Відділ ч. 457 Т-ва Культура в Ню Йорку, помер 25-го січня 1976 р. на 54-му році життя. Покійний народився на Херсонщині. Став членом УНСоюзу в 1958 році. Полишив в смутку багато добрих приятелів, в їх числі Юрія Стефаника з Едмонтону, Канада, виконавця заповіту померлого. Похорон відбувся 31 січня 1976 р. на цвинтарі у Бавнд Бруку.

Вічна Йому Пам'ять!
Надія Литвиненко, секр. Від.

РОЗШУКИ

Українська Медично - Харитативна Служба, кол. Український Червоний Хрест пошукує:

ХОМУ Миколу з Тавурова;
ЛЮВІНЕЦЬКИХ Любу і Віру, дочок Леонтія (Онки) і Ганічки;
ВЕНДЕР Иозефу (Осипу), народж. 6. 1. 1926 р. в Юратушках;
ФІЛІПА (Філя) Иосиповича Варана, ур. в 1909 р. в с. Янів, Винницької обл.;
ВАРАНА Василя з Ялочного;
ФЕДІВ Дмитра (Єдинака);
ЛУЦИКА Иосафата (Комарів);
МАТІИКОВИЧА Івана (Корхутів);
КУРЧИЦЬКОГО Олексу (Матієшин), всі із с. Нанчілки Великої, пов. Старий Самбір;
КРУПУ Томка з с. Тершова;
ПАВЛІША Василя з с. Стара Сіль;
ГАВРИЛКО Єврозину Іванівну, нар. 1918 р. в с. Руновщина, Полтавська обл.;
ГІНУ Маріяна з с. Сільце, правдоподібно перебуває в Австралії, нар. 31. 3. 1925 р.;
КУЛИКА — сина бл. п. Вероніки Кулик з с. Переволока;
ВОДАКА Михайла, нар. 1906 р. в с. Войткови, пов. Добромиль;
КУНДРИКА Степана, нар. 1924 р. в с. Урич, пов. Сколє.

Хто знав би вище пошукуваних осіб, просимо подати на адресу:

Ukrainischer Medizinischer u. Caritativer Dienst e. V.
Muenchen 2, Dachauerstr. 9/II
Deutschland

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 10-го КВІТНЯ 1976 р.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Збори Б-ва св. Володимира 130 Від. о год. 7-ій веч. при 100 2-га Авеню в помешканні п. Гнатишина (3 пов.). Є важні справи до полагодження. —

ТАРЗАН, Ч. 7457 Тарзанова жінка

I WILL BE OBSERVING FROM HERE, LA... IF OUR PLANS GO AWRY-KRONA WILL NEVER LEAVE HERE ALIVE!...
I DON'T KNOW!...
THEY COME NOW!
THE FIRST TO ENTER IS TARZAN'S WIFE —
FORCED BY TERRIBLE KRONA TO ACT AS BAIT AGAINST ANY TR...

Жрекине Ля! Я слідкуватиму за ситуацією звідси... Якщо наші пляни не увінчаються успіхом, то Крона не вийде звідсіля живим!..

Я чомусь непевна!..

Вони зближаються! Першою входить на подвір'я Тарзанова жінка...

...примушена Кроною бути запорукою, що вони не попадуть в засідку!